

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی مطلوبیت فضای شهری: مطالعه موردی مناطق کلانشهر اهواز

محل انتشار:

فصلنامه آمایش محیط, دوره 16, شماره 61 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهدی غلامی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

حمید صابری - استادیار مرکز تحقیقات گردشگری، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

شیرین طغیانی - استادیار گروه شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد،

خلاصه مقاله:

فضای شهری متعلق به عموم شهروندان هر شهر و سایر افراد حاضر در شهر می باشد. از این رو برنامه ریزان شهری می بایست در راستای مطلوبیت بخشیدن به فضای شهری، و با مدیریت صحیح و کارآمد، موجبات آسایش و امنیت شهروندان را به وجود آورند. هدف این پژوهش بررسی میزان مطلوبیت فضای شهری شهر اهواز بوده است. روش تحقیق کمی از نوع توصیفی تحلیلی و جامعه آماری کلیه شهروندان بالای ۱۵ سال شهر اهواز در سال ۱۳۹۹ بوده است. بر اساس فرمول کوکران از کل مناطق شهری اهواز تعداد ۳۷۵ نمونه به صورت خوشه ای برآورد گردید. اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون T تک نمونه ای، آزمون T مستقل و تحلیل واریانس یک راهه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند. نتایج نشان داده است که میزان مطلوبیت فضای شهری شهر اهواز، از حد استاندارد و مطلوب کمتر است و در میان مناطق هشتگانه شهر اهواز، منطقه ۲ در وضعیت مناسبتری قرار دارد.

کلمات کلیدی:

فضای شهری، فضای عمومی، مطلوبیت، کلانشهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766610>

